

Садржај

1. психолошке оснoве читања
 - 1.1. Развој способности читања 3
 - 1.2. Оснoве читања – психолошки процеси 4
 - 1.3. Фазе разумевања прочитаног 5
 - 1.3.1. Развој говора 5
 - 1.3.2. Разумевање садржаја приче 5
 - 1.3.3. Разумевање преношења говора у писани облик 6
 - 1.3.4. Разумевање договорених писаних обичаја 6
 - 1.4. Фаза усвајања технике читања 6
 - 1.4.1. Фаза целовитог препознавања 7
 - 1.4.2. Фаза рашчлањивања гласова 7
 - 1.4.3. Фаза превођења слова у глас 7
 - 1.4.4. Фаза сложеног превођења графичких јединица у гласовне 8
2. развој читања
 - 2.1. Предчитачке способности 8
 - 2.1.1. Функција писаног језика 8
 - 2.1.2. Појмови о техничким карактеристикама писама 8
 - 2.1.3. Свест о употреби гласовне структуре речи у читању 9
 - 2.1.4. Графо-фоничко знање 9
 - 2.2. Читачке способности 9
3. успорени развој читања
 - 3.1. Дислексија није недостатак визуелне перцепције 10
 - 3.2. Дислексија није недостатак аудитивне перцепције 11
 - 3.3. Узрок дислексије – најновије теорије 11
 - 3.4. Основни узроци дислексије 12
 - 3.5. Предзнаци дислексије 13
 - 3.6. Даровита дислексична деца 14
4. убрзани развој читања
 - 4.1. Рано читање даровите деце – напредни читаоци 15
 - 4.2. Квалитет читања даровите деце 15
 - 4.3. Читање као средство развијања даровитости 16
 - 4.4. Напредни читаоци у првом разреду 16

литература 19

1. ПСИХОЛОШКЕ ОСНОВЕ ЧИТАЊА

1.1. Развој способности читања
Вештина читања је последица културног развоја човека и управо због тога човек нема тзв. читалачку способност, за разлику од способности говора која је последица биолошког развоја. Способност читања је важан задатак који дете, још на почетку свог школовања, треба да испуни и на основу тога му се пружа могућност за учење.

Када је у питању психологија читања, до недавно се мало знало о томе какви су процеси стицања и одвијања вештине читања. О овом процесу се сазнало више тек када се он почео проучавати као обрада података.

Смисао читања подразумева разумевање поруке која се налази у писаном облику. Под појмом порука подразумевају се симболи који стварају речи и реченице. У писаном облику речи се могу показати на различите начине. Логографски систем, тзв. сликовно писмо је најстарији облик

приказивања речи. По овом систему свака реч је имала свој индивидуални симбол. Тај симбол је на почетку био у виду слике, а затим је био у виду знака. Овај систем се временом усавршавао, односно, мењао се почев од слоговног система па све до савременог — абecedног система. Абecedни систем је начин приказивања речи који се не заснива на сликама него на гласовима. У овом систему, сваки писани знак (графема) представља глас или скуп гласова (фонема), тј. представља ону јединицу речи која, уколико се промени, мења и значење речи. На пример, реч кука и рука разликују се само по почетној фонему. Код логографског система најважније је учење кореспонденције, тј. везе између знака и писане речи и за разлику од тог система, абecedни систем, подразумева низ сложених процеса који се односе на рашчлањивање речи, како у гласовним јединицама (фонемама), тако и у визуелним јединицама (графемама). Управо због тога, активност читања у абecedном систему садржи низ процеса, а то су: рашчлањивање речи у гласове, проналажење и учење кореспонденције између написаног слова и припадајућег гласа, повезивање гласова у реч, уочавање значења речи, понављање претходног процеса у следећој речи, уочавање заједничког смисла предходне и нове речи, понављање претходног процеса у придруживању следеће речи, понављање претходног процеса до последње речи у реченици, уочавање смисла целе реченице и усклађивање смисла реченице са комплетним текстом. Основни део овог процеса јесте у дешифровању, тј. исправно уочавање везе између графема и фонема, док је сврха овог процеса у откривању значења, тј. смисла целог текста.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com